

Sygn. akt VIII Cz 248/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu VIII Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO. Katarzyna Borowy (spr.)

Sędziowie: SO. Jadwiga Siedlaczek, SO. Małgorzata Kończal

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 maja 2013 r.

sprawy z wniosku wierzyciela **Banku (...) S.A. w W.**

z udziałem dłużniczki **I. P.**

w przedmiocie skargi na czynności komornika

na skutek zażalenia dłużniczki

od postanowienia Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 4 lutego 2013 r.

sygn. akt XI Co 1638/12

p o s t a n a w i a : oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 4 lutego 2013 r. Sąd Rejonowy w Toruniu w sprawie z wniosku wierzyciela Banku (...) SA w W. z udziałem dłużniczki I. P. odmówił uzasadnienia postanowienia z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie XI Co 1638/12 oraz jego doręczenia.

Sąd ten wskazał przy tym, że postanowieniem z dnia 25 stycznia 2013 roku w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Toruniu oddalił skargę dłużniczki na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Toruniu Romualda Czaplewskiego w postaci wszczęcia egzekucji i wstępnego ustalenia kosztów egzekucji.

Dłużniczka wniosła o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia opisanego wyżej orzeczenia.

Przepis art. 357 kpc stanowi, że postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym podlegają uzasadnieniu tylko wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu. W toku egzekucji w postępowaniu toczącym się ze skargi na czynności komornika postanowienia sądu podlegają zaskarżeniu tylko w przypadku wskazanym w ustawie (art. 767⁴ § 1 kpc) bądź wówczas, gdy kończą postępowanie egzekucyjne lub jego samodzielny etap (art. 394§1 kpc w zw. z art. 13 §2 kpc) . Rozpoznanie skargi na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego i wstępnego ustalenia kosztów egzekucji nie kończy postępowania, żaden też przepis szczególnie nie stanowi o możliwości zaskarżenia tego orzeczenia. Wobec powyższego należało odmówić sporządzenia i doręczenia uzasadnienia orzeczenia.

Na powyższe postanowienie zażalenie wniosła dłużniczka zaskarżając je w całości, zarzucając naruszenie przepisów Kodeksu postępowania cywilnego oraz wnosząc o jego uchylenie oraz uwzględnienie wniosku dłużniczki i sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 25.01.2013 r. oraz jego doręczenie a także o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów postępowania wg norm przepisanych. Dłużniczka nie zgodziła się z poglądem Sądu Rejonowego, że postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym podlegają uzasadnieniu tylko, wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu. Zdaniem Sądu, rozpoznanie skargi na czynność komornika w postaci wszczęcia postępowania egzekucyjnego i wstępnego ustalenia kosztów egzekucji nie kończy postępowania, żaden też przepis szczególny nie stanowi o możliwości zaskarżenia tego orzeczenia.

Dłużniczka podniosła, iż ma prawo domagać się pisemnego uzasadnienia postanowienia z dnia 25 stycznia 2013 r. w sprawie XI Co 1638/12 r., aby poznać motywy jakimi kierował się Sąd Rejonowy w Toruniu oddalając skargę dłużniczki na czynność Komornika i ewentualnie skorzystać z przysługującego jej środka zaskarżenia.

SĄD OKRĘGOWY *zważył, co następuje:*

Zażalenie dłużniczki nie jest uzasadnione, a zarzuty w nim zawarte nie zasługują na uwzględnienie.

Rację ma Sąd I instancji odwołując się do treści art. 357 kpc, który to przepis stanowi, że postanowienia ogłoszone na posiedzeniu jawnym sąd uzasadnia tylko wtedy, gdy podlegają one zaskarżeniu. Dłużniczka nie zgadzając się ze stanowiskiem Sądu I instancji w tym zakresie wskazywała jedynie, że ma prawo znać motywy jakimi kierował się Sąd i ewentualnie skorzystać z przysługującego środka zaskarżenia.

Argumenty powyższe w żaden sposób nie podważają trafności stanowiska Sądu I instancji, który prawidłowo zastosował art. 357 kpc.

Rozważyć należy jednocześnie, czy na wydane przez Sąd I instancji postanowienie z dnia 25 stycznia 2013 r. o oddaleniu skargi i przekazaniu komornikowi do rozpoznania wniosku o umorzenie postępowania zawartego w skardze faktycznie służy zażalenie.

Wobec powyższego podnieść należy, że w postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie Sądu przysługuje jedynie w wypadkach wskazanych w ustawie (art. 767⁴ § 1 kpc). Tym samym zażalenie na postanowienie Sądu w postępowaniu egzekucyjnym służy przede wszystkim w wypadkach wskazanych w przepisach szczególnych trzeciej części kodeksu postępowania cywilnego (m.in. w przypadku opisanym w art. 770 kpc).

Na podstawie art. 394 § 1 stosowanego odpowiednio poprzez art. 13 § 2 zażalenie przysługuje także na postanowienie sądu kończące postępowanie w sprawie oraz w wypadkach wymienionych w powołanym przepisie, o ile pozostają one aktualne w postępowaniu egzekucyjnym.

Z całą pewnością postanowienie Sądu i to zarówno pkt. 2 jak i 3 ani nie kończy postępowania w sprawie, nie dotyczy wypadków wymienionych. w części enumeratywnej art. 394 § 1 kpc. Rozważyć należy na koniec, czy pismo komornika zawierające informację o wysokości opłaty egzekucyjnej, z którą nie zgadza się dłużniczka może być zakwalifikowane jako postanowienie o ustaleniu kosztów.

Sąd Okręgowy skłania się do poglądu, że zażalenie o którym mowa w art. 770, przysługuje jedynie w przypadku orzekania przez komornika o kosztach postępowania egzekucyjnego, a nie służy w związku z ustaleniem przez komornika kosztów postępowania egzekucyjnego na etapie zajęcia (zwłaszcza, że nie przybrało ono postaci postanowienia). Skoro zaś na postanowienie Sądu nie służyło zażalenie, Sąd I instancji zasadnie odmówił jego uzasadnienia.

Z tych względów zażalenie jako nieuzasadnione podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 i 13 § 2 kpc.